

متن پرسش

سلام استاد: وقت بخیر. از بحث جزای عمل به بهترین آن در صورت صبر به برداشتی کردم می‌خواهم ببینم صحیحه انسان در صورت تداوم عمل یعنی صبر در طاعت برای پاداش این صبر بهترین عمل یعنی قلبی ترین عمل رو برایش در نظر میگیرن و اونجا بحث جمع ثواب همه اعمال در کار نیست بلکه برآیند عمل و شخصیت حاصل از بهترین عمل در صحنه حاضره یعنی قرار نیست مثل ماشین حساب همه اعمال رو جمع کنن بلکه فقط شدید ترین عمل که عامل شدیدترین شخصیت فرد میشه در صحنه هست. حال اگر شدید ترین عمل شخص باز هم نسبت به صورت مطلوب کمبود داشته باشه اینجا دوباره صبر میاد و نقش دومش رو بازی میکنه و خود این کمبود رو هم جبران میکنه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است که می‌فرمایید. واقعاً صبر بر طاعت و عبادت، نوعی روح اعمال را رشد می‌دهد که حاصل آن شامل همه‌ی عبادات قلبی می‌شود و این از برکت صبر در عبادات است، چه در حالت قبض و چه در حالت بسط. موفق باشید